

Bryssel den 22 augusti 2025
(OR. en)

12188/25

PECHE 232
DELECT 108

FÖLJENOT

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	21 augusti 2025
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2025) 4933 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 24.7.2025 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för Venusmusslor (<i>Venus spp.</i>) i vissa delar av Italiens territorialvatten

För delegationerna bifogas dokument – C(2025) 4933 final.

Bilaga: C(2025) 4933 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 24.7.2025
C(2025) 4933 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 24.7.2025

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för Venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

Ett centralt mål för den gemensamma fiskeripolitiken är gradvis eliminering av utkast inom alla EU-fisken, vilken till stor del genomförs genom mekanismen för landningsskyldighet.

I förordning (EU) 2019/1241 om tekniska åtgärder fastställs tekniska åtgärder, inbegripet minsta referensstorlekar för bevarande, för att säkerställa skydd av unga exemplar. Det fiske efter venusmusslor som bedrivs i italienska vatten omfattas också av de minimistorlekar som definieras i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241¹ (förordningen om tekniska åtgärder). I den gemensamma fiskeripolitiken² och i förordningen om tekniska åtgärder föreskrivs dock en rad flexibilitetsmekanismer som gör det möjligt att ta hänsyn till regionala särdrag.

Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376³ upprättades en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i Italiens territorialvatten, för tillämpning under perioden 1 januari 2017–31 december 2019. I planen fastställdes ett undantag från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor under tre år.

Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/3⁴, i dess ändrade lydelse enligt delegerad förordning (EU) 2020/2237⁵, fastställdes en utkastplan för venusmusslor i Italiens territorialvatten (AKFM:s geografiska delområden 9, 10, 17 och 18), för tillämpning under perioden 1 januari 2020–31 december 2022. I planen fastställdes ett undantag från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor under tre år.

Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2587⁶ fastställdes ett undantag från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor i Italiens territorialvatten i Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavets (AKFM) geografiska delområden 9, 10, 17 och 18, för tillämpning under perioden 1 januari 2023–31 december 2025.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005, EUT L 198, 25.7.2019, s. 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG, EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 av den 13 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för *Venus* spp. i Italiens territorialvatten, EUT L 352, 23.12.2016, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/2376/oj.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/3 av den 28 augusti 2019 om upprättande av en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 2, 6.1.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/3/oj.

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/2237 av den 13 augusti 2020 om ändring av delegerad förordning (EU) 2020/3 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 436, 28.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/2237/oj.

⁶ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2587 av den 18 augusti 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 338, 30.12.2022, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2587/oj.

Ny gemensam rekommendation

Den 10 mars 2025 lämnade Italien, i enlighet med förfarandet i artikel 15.3 i förordning (EU) 2019/1241, en ny gemensam rekommendation till kommissionen med en begäran om förlängning till och med den 31 december 2030 av det undantag från den minsta referensstorlek för bevarande som anges i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241.

Den nya gemensamma rekommendationen innehåller följande:

- (1) En begäran om undantag från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten under perioden till och med den 31 december 2030.
- (2) Bilaga A: Bioekologisk och teknisk grund för begäran om undantag från minsta referensstorlek för bevarande av venusmusslor (*Venus* spp.) (del B i bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241, artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013).
- (3) Bilaga A bis – Bibliography_References_for_Clams_Magement_Plan_2025
- (4) Bilaga B: Nationell förvaltningsplan för utkast för venusmusslor (*Venus* spp.) (artikel 15 i förordning (EU) nr 1380/2013) 2025, som inbegriper följande:
 - (a) Den nuvarande minsta referensstorleken för bevarande (22 mm) behålls i enlighet med delegerad förordning (EU) 2022/2587.
 - (b) Vikttoleransen på 5 % för minsta referensstorlek för bevarande tas bort.
 - (c) Det högsta antalet skördedagar per vecka är 4.
 - (d) Maximal daglig fångst per fartyg fastställs till 400 kg per fartyg, utan tolerans.
 - (e) De musslor som fångas av varje fiskefartyg får endast landas vid utsedda landningsplatser som meddelas av förvaltningskonsortierna för blötdjur.
 - (f) Förvaltningskonsortierna för blötdjur måste vid dessa landningsplatser installera ett sållningssystem som uppfyller de lagstadgade kraven (DM 22/12/2000), för att säkerställa att endast musslor av kommersiell storlek (≥ 22 mm) sållas fram.
 - (g) Fiskeverksamheten kommer att avbrytas under tre (ej på varandra följande) månader mellan februari och november, i stället för två som i den nuvarande planen.
 - (h) Utsedda utsättningsområden för musslor under minsta referensstorlek för bevarande.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV AKTEN

När det gäller den nya gemensamma rekommendationen ska medlemsstaterna, i enlighet med artikel 15.3 i förordning (EU) 2019/1241 jämförd med artikel 18 i förordning (EU) nr 1380/2013, rådfråga berörda rådgivande nämnder. Italien samrådde därför med den rådgivande nämnden för Medelhavsområdet (Medac), som har ett intresse i det område som den gemensamma rekommendationen omfattar och som avgav sitt yttrande den 19 mars 2025.

STECF utvärderade den inledande gemensamma rekommendationen den 24–28 mars 2025.

Mot bakgrund av de övergripande och särskilda målen i artiklarna 3 och 4 i förordning (EU) 2019/1241 utvärderade STECF:s plenarsammanträde (mars 2025)⁷ de viktigaste delarna i den nya gemensamma rekommendationen när det gäller tillämpningen av undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande på fisket efter venusmusslor (*Venus* spp.).

STECF uttryckte sin uppskattning över den omfattande information som lagts fram till stöd för den nya gemensamma rekommendationen, som uppdaterar den information som lämnades in till STECF:s plenarsammanträde i januari 2022.

STECF konstaterade att de undersökningar som genomförts i de olika distrikten under en sex-, sju- eller åttaårsperiod (beroende på distrikt) visar stabila längdfrekvensfördelningar, med god årlig rekrytering, och att kommersiella venusmusslor (≥ 22 mm) i samtliga fall utgör en liten del av det totala antalet.

STECF noterade att selektiviteten har förbättrats sedan den minsta referensstorleken för bevarande på 22 mm infördes för första gången 2017, på så vis att det nu inte finns tillräckligt med venusmusslor ombord för en meningsfull återutsättning, och att utsättningsområdena endast har använts i marginell omfattning.

STECF konstaterade att landningarna av venusmusslor (*Venus* spp.) verkar ha stabiliserat sig kring 20 000 ton efter det första undantaget för minsta referensstorlek för bevarande genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 och genomförandet av förvaltningsåtgärderna i den förordningen, samtidigt som biomassan har ökat i flera distrikt. Resultatet av bedömningen visar att fångsterna i allmänhet har legat kring maximal hållbar avkastning, vilket totalt sett tyder på att de nuvarande förvaltningsmetoderna har bidragit till att förhindra överutnyttjande av venusmusslor.

STECF drog även följande slutsatser:

- Trots att den minsta referensstorleken för bevarande minskades till 22 mm 2017 verkar lekbiomassan ligga på en sund nivå, eftersom god rekrytering konstaterats i de flesta havsdistrikt och inom kommersiell fiskfångst.
- Förutsatt att förvaltningsåtgärderna fortsätter att genomföras precis som tidigare år och att det inte förekommer några större miljömässiga störningar är det rimligt att anta att påverkan på beståndet av venusmusslor (*Venus* spp.) i Adriatiska havet under de kommande fem åren kommer att följa ungefär samma utveckling som den som iakttagits sedan den minsta referensstorleken på 22 mm infördes.
- År 2030 behöver resultatet av genomförandet av en minsta referensstorlek för bevarande på 22 mm bedömas för att möjliggöra en eventuell ändring av förvaltningsplanen och följa beståndets utveckling i de olika havsdistrikten.

STECF konstaterade vidare att de studier som rapporteras i den gemensamma rekommendationen verkar visa att konsekvenserna för livsmiljöerna inte är stora eller oåterkalleliga. STECF upprepade att Italiens förvaltningsplan från 2019⁸ innehåller åtgärder som sannolikt kommer att vara effektivare än de tidigare förhållanden som rådde före 2017.

⁷ STECF 25-01: https://stecf.ec.europa.eu/document/download/53d22b03-45d7-4692-a05f-2fbefe64e34f_en.

⁸ Adozione del Piano di gestione nazionale per le attività di pesca con il sistema draghe idrauliche e rastrelli da natante così come identificati nella denominazione degli attrezzi di pesca in draghe meccaniche comprese le turbosoffianti (HMD) e draga meccanizzata (DRB). (19A04117) (GU Serie Generale n.156 del 05-07-2019 – Suppl. Ordinario n. 27.)

På grundval av de uppgifter som kommissionen i nuläget har tillgång till genom den gemensamma rekommendationen, Medacs yttrande och STECF:s bedömning samt de italienska myndigheternas åtaganden enligt bilaga B till den nya gemensamma rekommendationen, anser kommissionen att undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande är i överensstämmelse med målen för ett hållbart nyttjande av beståndet av venusmusslor i vissa delar av Italiens territorialvatten. STECF konstaterade att undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande inte har påverkat resursens tillstånd negativt och att beståndsstatusen verkar ha varit stabil eller till och med förbättrats i dessa vatten. STECF noterade även att den minskade fiskeansträngningen, som beror på en minskad minsta referensstorlek för bevarande, har bidragit till att minska fiskeverksamhetens påverkan på det marina ekosystemet genom att det område där skrapredskapen används har kunnat göras betydligt mindre. STECF drog slutsatsen att den icke-könsmogna delen av populationen av venusmusslor totalt sett inte påverkas av detta fiske med det nuvarande undantaget för den minsta referensstorleken för bevarande, och att undantaget fortfarande är förenligt med målet att säkerställa skydd av unga exemplar, i enlighet med kravet i artikel 18 i förordning (EU) 2019/1241. Mot bakgrund av ovanstående slutsatser föreslås det att giltighetstiden för undantaget från bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241 vad gäller minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor förlängs till och med den 31 december 2030.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Det huvudsakliga rättsliga syftet är att anta åtgärder som underlättar genomförandet av landningsskyldigheten.

I förordningen specificeras för vilka arter och fisken som särskilda åtgärder kommer att tillämpas.

I denna delegerade akt fastställs undantaget från de tekniska åtgärder som anges i bilagorna till förordning (EU) 2019/1241 för minsta referensstorlek för bevarande till och med den 31 december 2030.

Rättslig grund

Artikel 15.2 i förordning (EU) 2019/1241.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 24.7.2025

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för Venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005¹, särskilt artikel 15.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376² beviljades ett undantag från minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor med en total längd på 22 mm i Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavets geografiska delområden 9, 10, 17 och 18 i Italiens territorialvatten. Undantaget följde på en gemensam rekommendation från Italien, som är den enda medlemsstaten med ett direkt förvaltningsintresse i dessa territorialvatten.
- (2) Undantaget har beviljats flera gånger genom kommissionens delegerade förordningar (EU) 2020/3³, (EU) 2020/2237⁴ och (EU) 2022/2587⁵, och gäller till och med den 31 december 2025.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 av den 20 juni 2019 om bevarande av fiskeresurserna och skydd av marina ekosystem genom tekniska åtgärder, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1967/2006 och (EG) nr 1224/2009, och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 och (EU) 2019/1022, samt om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 894/97, (EG) nr 850/98, (EG) nr 2549/2000, (EG) nr 254/2002, (EG) nr 812/2004 och (EG) nr 2187/2005, EUT L 198, 25.7.2019, s. 105, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1241/oj>.

² Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 av den 13 oktober 2016 om upprättande av en utkastplan för *Venus* spp. i Italiens territorialvatten, EUT L 352, 23.12.2016, s. 48, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2016/2376/oj.

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/3 av den 28 augusti 2019 om upprättande av en utkastplan för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 2, 6.1.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/3/oj.

⁴ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/2237 av den 13 augusti 2020 om ändring av delegerad förordning (EU) 2020/3 vad gäller undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 436, 28.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/2237/oj.

- (3) Den 10 mars 2025⁶ lämnade Italien, i enlighet med förfarandet i artikel 15.3 i förordning (EU) 2019/1241, en ny gemensam rekommendation till kommissionen med en begäran om att förlänga undantaget vad gäller minsta referensstorlek för bevarande för venusmusslor i samma italienska territorialvatten. Den rådgivande nämnden för Medelhavet (Medac)⁷ har rådfrågats i vederbörlig ordning och stöder den gemensamma rekommendationen. I den gemensamma rekommendationen åtog sig de italienska myndigheterna att vidta en rad åtgärder för att bidra till ett hållbart nyttjande av beståndet av venusmusslor, däribland maximalt 4 dagars skörd per vecka, högst 400 kg daglig fångst per fartyg utan tolerans, särskilt utsedda landningsplatser, ett sållningssystem vid dessa landningsplatser som uppfyller de lagstadgade kraven (DM 22/12/2000) och som säkerställer att endast venusmusslor av kommersiell storlek (minst 22 mm) sållas fram, avbruten fiskeverksamhet under tre (ej på varandra följande) månader mellan februari och november i stället för två som i den nuvarande planen samt utsedda utsättningsområden för venusmusslor under minsta referensstorlek för bevarande.
- (4) Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) bedömde vid sin plenarsession den 24–28 mars 2025 (STECF 25-01) den gemensamma rekommendation och det vetenskapliga underlag som Italien lagt fram⁸. STECF uttryckte sin uppskattning över den omfattande information som lagts fram till stöd för den nya gemensamma rekommendationen om undantag från den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor, och som uppdaterade den information som lämnades till STECF inför plenarsammanträdet i mars 2022. I den inlämnade informationen behandlades de viktigaste faktorer som krävs för att bedöma den gemensamma rekommendationen. STECF konstaterade att de undersökningar som genomförts i de olika distrikten under en sex-, sju- eller åttaårsperiod (beroende på distrikt) visar stabila längdfrekvensfördelningar, med god årlig rekrytering, och att kommersiella venusmusslor (på minst 22 mm) i samtliga fall utgör en liten del av det totala antalet. STECF noterade även att selektiviteten har förbättrats sedan den minsta referensstorleken för bevarande på 22 mm infördes för första gången 2017, på så vis att det nu inte finns tillräckligt med venusmusslor ombord för en meningsfull återutsättning, och att utsättningsområdena endast har använts i marginell omfattning. STECF konstaterade dessutom att landningarna av venusmusslor (*Venus* spp.), efter att det första undantaget för minsta referensstorlek för bevarande införts genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2376 och efter att förvaltningsåtgärderna i den förordningen genomförts, verkar ha stabiliserat sig kring 20 000 ton, samtidigt som biomassan har ökat i flera distrikt. Resultatet av bedömningen visar att fångsterna i allmänhet har legat kring maximal hållbar avkastning, vilket totalt sett tyder på att de nuvarande förvaltningsmetoderna har bidragit till att förhindra överutnyttjande av venusmusslor. STECF drog vidare slutsatsen att lekbiomassan verkar ligga på en sund nivå, eftersom god rekrytering konstaterats i de flesta havsdistrikt och inom kommersiell fiskfångst, trots att den

⁵ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/2587 av den 18 augusti 2022 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1241 vad gäller den minsta referensstorleken för bevarande för venusmusslor (*Venus* spp.) i vissa delar av Italiens territorialvatten, EUT L 338, 30.12.2022, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2022/2587/oj.

⁶ Ares(2025)2275519.

⁷ MEDAC 94/19.3.2025.

⁸ STECF 25-01: https://stecf.ec.europa.eu/document/download/53d22b03-45d7-4692-a05f-2fbefe64e34f_en.

minsta referensstorleken för bevarande minskades till 22 mm 2017, och att det – förutsatt att förvaltningsåtgärderna fortsätter att genomföras precis som tidigare år och att det inte förekommer några större miljömässiga störningar – är rimligt att anta att påverkan på beståndet av venusmusslor (*Venus* spp.) i Adriatiska havet under de kommande fem åren kommer att följa ungefär samma utveckling som den som iakttagits sedan den minsta referensstorleken på 22 mm infördes. STEFC rekommenderade även att det 2030 görs en bedömning av resultatet av genomförandet av en minsta referensstorlek på 22 mm för bevarande, för att möjliggöra en eventuell ändring av förvaltningsplanen och följa beståndets utveckling i de olika havsdistrikten.

- (5) STECF konstaterade vidare att de studier som rapporteras i den gemensamma rekommendationen verkar visa att konsekvenserna för livsmiljöerna inte är stora eller oåterkalleliga. STECF upprepade att Italiens förvaltningsplan från 2019⁹ innehåller åtgärder som sannolikt kommer att vara effektivare än de tidigare förhållanden som rådde före 2017.
- (6) På grundval av den information som samlats in i detta skede i den gemensamma rekommendationen, Medacs yttrande och STECF:s bedömning (25-01) samt de italienska myndigheternas åtaganden enligt bilaga B till den gemensamma rekommendationen, anser kommissionen att undantaget från den minsta referensstorleken för bevarande uppfyller kraven för tekniska åtgärder i artiklarna 15 och 18 i förordning (EU) 2019/1241.
- (7) Förordning (EU) 2019/1241 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) I den italienska förvaltningsplanen anges att Italien noga kommer att övervaka bestånden av venusmusslor genom rapporter som kommer att skickas till kommissionen varje år.
- (9) De åtgärder som föreslås i den gemensamma rekommendationen är förenliga med artikel 18.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹⁰ och artikel 15.4 i förordning (EU) 2019/1241.
- (10) Eftersom de åtgärder som föreskrivs i denna förordning direkt påverkar den ekonomiska verksamhet som är knuten till fiske och unionsfartygens planering av fiskeåret, bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EU) 2019/1241

⁹ Adozione del Piano di gestione nazionale per le attività di pesca con il sistema draghe idrauliche e rastrelli da natante così come identificati nella denominazione degli attrezzi di pesca in draghe meccaniche comprese le turbosoffianti (HMD) e draga meccanizzata (DRB). (19A04117) (GU Serie Generale n.156 del 05-07-2019 – Suppl. Ordinario n. 27.)

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG, EUT L 354, 28.12.2013, s. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1380/oj>.

Bilaga IX till förordning (EU) 2019/1241 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Förteckning över fartyg

Medlemsstatens myndigheter ska, senast den 15 januari 2026 och genom användning av unionens säkra webbplats för fiskerikontroll, lämna in en förteckning till kommissionen över alla fartyg som har tillstånd att fiska efter venusmusslor (*Venus* spp.) med hydrauliska skrapredskap i Italiens territorialvatten i Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavets geografiska delområden 9, 10, 17 och 18.

Medlemsstaternas myndigheter ska hålla denna förteckning ständigt uppdaterad och informera kommissionen om uppdateringen, i enlighet med första stycket.

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 24.7.2025

På kommissionens vägnar
Ordförande
Ursula VON DER LEYEN